

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 635

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 septembrie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
359.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2003 privind modificarea unor dispoziții din Codul de procedură penală	529.	— Decret pentru promulgarea Legii privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase
	1		5
528.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2003 privind modificarea unor dispoziții din Codul de procedură penală	★	
	2	525.	— Decret pentru acordarea gradului de general de brigadă unui colonel din Ministerul Apărării Naționale
			5
★			
360.	— Lege privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	2-5	Decizia nr. 277 din 1 iulie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, modificată și completată prin mai multe acte normative, precum și, în mod special, a dispozițiilor art. 14 teza întâi și ale art. 15 din ordonanță.....	
			6-8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2003 privind modificarea unor dispoziții din Codul de procedură penală

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66 din 10 iulie 2003 privind modificarea unor dispoziții din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 11 iulie 2003.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 august 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 august 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

București, 2 septembrie 2003.
Nr. 359.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2003 privind modificarea unor dispoziții din Codul de procedură penală**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2003 privind modificarea unor dispoziții din Codul de procedură penală și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 1 septembrie 2003.

Nr. 528.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E**privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Prezenta lege stabilește cadrul normativ general pentru controlul efectiv și supravegherea eficientă a regimului substanțelor și preparatelor chimice periculoase, în vederea protejării sănătății populației și a mediului împotriva acțiunii negative a substanțelor și preparatelor chimice periculoase.

Art. 2. — Principiile care stau la baza activităților ce implică substanțe și preparate chimice periculoase sunt:

a) principiul precauției în gestionarea substanțelor și a preparatelor chimice periculoase, în vederea prevenirii pagubelor față de sănătatea populației și de mediu;

b) principiul transparenței față de consumatori, asigurându-se accesul la informații privind efectele negative pe care le pot genera substanțele și preparatele chimice periculoase;

c) principiul securității operațiunilor de gestionare a substanțelor și preparatelor chimice periculoase.

Art. 3. — Prevederile prezentei legi se referă la:

a) evaluarea și controlul riscului pe care substanțele și preparatele chimice periculoase îl reprezintă pentru sănătatea populației și pentru mediu;

b) restricții privind introducerea pe piață și utilizarea anumitor substanțe și preparate chimice periculoase;

c) controlul importului și exportului anumitor substanțe și preparate chimice periculoase;

d) substanțele care epuizează stratul de ozon;

e) introducerea pe piață a biocidelor;

f) aplicarea principiilor buneii practici de laborator (B.P.L.).

Art. 4. — În conformitate cu prevederile legale în vigoare, Agenția Națională pentru Substanțe și Preparatelor Chimice Periculoase are atribuții în următoarele domenii: clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, notificarea substanțelor chimice periculoase și aplicarea principiilor buneii practici de laborator (B.P.L.).

Art. 5. — (1) În scopul asigurării protecției mediului și a sănătății populației, anumite substanțe și preparate chimice periculoase se restricționează la introducerea pe piață și la utilizare.

(2) Substanțele și preparatele chimice periculoase care sunt restricționate la introducerea pe piață și la utilizare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Producătorii, importatorii, distribuitorii și utilizatorii sunt obligați să respecte toate restricțiile privind introducerea pe piață și utilizarea substanțelor și a preparatelor chimice periculoase prevăzute în actele normative specifice acestui domeniu.

Art. 6. — Principiile evaluării riscului pe care substanțele și preparatele chimice periculoase existente îl reprezintă

pentru sănătatea populației și pentru mediu, evaluarea riscului acestor substanțe, raportarea datelor privind evaluarea riscului, controlul riscului, autoritățile responsabile de evaluarea și controlul riscului și atribuțiile acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 7. — Testele experimentale care se fac pentru evaluarea riscului pe care substanțele și preparatele chimice periculoase îl reprezintă pentru sănătatea populației și pentru mediu se efectuează cu respectarea principiilor buneii practici de laborator (B.P.L.).

Art. 8. — În scopul protecției mediului și a sănătății populației, unele substanțe și preparate chimice periculoase care sunt interzise la producere și utilizare sau a căror utilizare este sever restricționată de către unele țări sunt supuse unui control special atunci când sunt importate sau exportate de România.

Art. 9. — (1) Controlul importului și exportului anumitor substanțe și preparate chimice periculoase se face în conformitate cu prevederile Convenției privind procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză, aplicabilă anumitor produși chimici periculoși și pesticide care fac obiectul comerțului internațional, adoptată la Rotterdam la 10 septembrie 1998, la care România a aderat prin Legea nr. 91/2003, precum și cu prevederile comunitare din acest domeniu.

(2) Procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză pentru controlul importului și exportului anumitor substanțe și preparate chimice periculoase, denumită în continuare *procedura PIC*, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 10. — Producția, importul, exportul, introducerea pe piață, utilizarea, recuperarea, distrugerea și prevenirea emisiilor în atmosferă ale substanțelor care epuizează stratul de ozon se supun prevederilor legale specifice acestui domeniu.

Art. 11. — Cerințele care trebuie îndeplinite pentru autorizarea introducerii pe piață a biocidelor și recunoașterea mutuală a acestei autorizări se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 12. — În domeniul reglementării regimului substanțelor și preparatelor chimice periculoase au responsabilități următoarele ministere și instituții:

a) Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului;

b) Ministerul Sănătății;

c) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;

d) Ministerul Economiei și Comerțului, prin Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase.

Art. 13. — Pentru evaluarea efectelor pe care substanțele și preparatele chimice periculoase le au asupra sănătății populației și mediului, se înființează Comitetul interministerial științific consultativ pentru evaluarea toxicității și ecotoxicității substanțelor chimice periculoase, prin hotărâre a Guvernului, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 14. — Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului are următoarele atribuții:

a) este autoritatea națională competentă pentru aplicarea procedurii PIC pentru controlul importului și exportului anumitor substanțe și preparate chimice periculoase;

b) inițiază, împreună cu celelalte autorități competente, acte normative specifice referitoare la restricționarea introducerii pe piață a anumitor substanțe și preparate chimice periculoase; evaluează controlul riscului pentru om și mediu, reprezentat de substanțele chimice existente, controlul

importului și exportului anumitor substanțe și preparate chimice periculoase; evaluează introducerea pe piață a biocidelor, cu excepția produselor utilizate în profilaxia sanitar-umană și la activitățile referitoare la substanțele care epuizează stratul de ozon;

c) depozitează, deține și difuzează informațiile specifice referitoare la substanțele care epuizează stratul de ozon; controlează și supraveghează modul de aplicare pe teritoriul României a prevederilor Convenției privind protecția stratului de ozon, adoptată la Viena la 22 martie 1985, ale Protocolului privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat la Montreal la 16 septembrie 1987, și ale Amendamentului la Protocolul de la Montreal, adoptat la Londra la 27—29 iunie 1990, la care România a aderat prin Legea nr. 84/1993, cu modificările ulterioare, precum și aplicarea legislației interne specifice acestui domeniu;

d) inspectează, prin personalul împuternicit din subordinea sa, modul în care sunt aplicate și respectate prevederile legale referitoare la substanțele și preparatele chimice periculoase, în vederea prevenirii și combaterii poluării mediului;

e) constată și sancționează nerespectarea prevederilor referitoare la regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase;

f) organizează, separat sau împreună cu alte autorități competente, pregătirea personalului din subordine sau din alte ministere și instituții, implicat în aplicarea prevederilor legale privind substanțele și preparatele chimice periculoase.

Art. 15. — Ministerul Sănătății are următoarele atribuții:

a) este autoritatea națională competentă în colectarea datelor, stabilirea priorităților și estimarea riscului substanțelor și preparatelor chimice periculoase în relație cu sănătatea omului;

b) stabilește strategiile prin care se îndeplinesc măsurile de limitare a riscurilor pentru populația expusă la substanțe și preparate chimice periculoase care afectează ireversibil sănătatea omului;

c) monitorizează starea de sănătate a populației expuse la substanțe și preparate chimice periculoase din mediul înconjurător sau profesional;

d) realizează baza de date privind proprietățile toxicologice ale substanțelor și preparatelor chimice periculoase;

e) identifică și evaluează substanțele și preparatele chimice periculoase care afectează sănătatea umană;

f) asigură secretariatul Comitetului interministerial științific consultativ pentru evaluarea toxicității și ecotoxicității substanțelor chimice periculoase, înființat în temeiul prevederilor art. 13;

g) participă la stabilirea principiilor de evaluare a riscului pe care îl reprezintă substanțele și preparatele chimice periculoase pentru sănătatea populației și pentru mediu;

h) participă la elaborarea și promovarea actelor normative referitoare la evaluarea efectelor pe care substanțele și preparatele chimice periculoase le au asupra sănătății populației și mediului;

i) exercită controlul respectării regimului substanțelor și preparatelor chimice periculoase, în scopul prevenirii afectării sănătății populației;

j) participă la stabilirea concentrațiilor maxime admise de substanțe chimice periculoase în sol, apă, aer și produse alimentare;

k) coordonează, împreună cu Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, formarea specialiștilor care realizează evaluarea de risc pentru sănătate în relație cu substanțele și preparatele chimice periculoase;

l) inspectează respectarea principiilor buneii practici de laborator (B.P.L.) în cazul testării aditivilor alimentari, a celor pentru hrana animalelor și a pesticidelor, a produselor biologice, contaminanților și a biocidelor;

m) inițiază, împreună cu celelalte autorități competente, norme specifice pentru reglementarea introducerii pe piață a biocidelor din categoria celor utilizate în profilaxia sanitar-umană, dezinfectante și sanitizante, microbiocide și prezervative.

Art. 16. — Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei are următoarele atribuții:

a) inițiază și promovează, împreună cu celelalte autorități competente, acte normative specifice referitoare la protecția sănătății și securitatea angajaților care desfășoară activități sau se află în locurile de muncă în care sunt prezente substanțe ori preparate chimice periculoase, precum și la evaluarea și controlul riscului pe care îl reprezintă pentru om și mediu substanțele și preparatele chimice periculoase;

b) stabilește, împreună cu celelalte autorități competente, reglementări în domeniul securității și sănătății în muncă, politicile de prevenire a accidentelor de muncă și bolilor profesionale datorate substanțelor și preparatelor chimice periculoase;

c) controlează, prin Inspekția Muncii, modul în care angajatorii aplică și respectă măsurile de prevenire necesare în cazul prezenței în mediul de muncă a substanțelor și preparatelor chimice periculoase.

Art. 17. — Producătorii și importatorii au, în principal, următoarele atribuții și răspunderi:

a) se documentează și/sau efectuează testări privind proprietățile substanțelor și preparatelor chimice periculoase existente, în vederea evaluării riscului pe care aceste substanțe îl reprezintă pentru sănătatea populației și pentru mediu;

b) clasifică, etichetează și ambalează substanțele și preparatele chimice periculoase existente, în conformitate cu prevederile actelor normative specifice care reglementează aceste activități;

c) furnizează Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, Ministerului Sănătății și Agenției Naționale pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase toate informațiile despre proprietățile substanțelor și preparatelor chimice periculoase care pot pune în pericol sănătatea populației și mediul.

Art. 18. — Producătorii și importatorii care introduc pe piață substanțe și preparate chimice periculoase, restricționate la producere și utilizare în conformitate cu prevederile actelor normative specifice, au următoarele obligații:

a) să nu producă sau să nu importe, în vederea introducerii pe piață și a utilizării, substanțele și preparatele chimice periculoase interzise pe baza actelor normative specifice;

b) să nu producă substanțe și preparate chimice periculoase, ale căror introducere pe piață și utilizare sunt restricționate, decât pentru acele utilizări pentru care sunt prevăzute condițiile de restricționare în actele normative specifice.

Art. 19. — Introducerea pe piață a substanțelor și preparatelor chimice periculoase care îndeplinesc prevederile legale privind clasificarea, ambalarea, etichetarea și procedura de notificare nu poate fi interzisă, restricționată sau împiedicată.

Art. 20. — Utilizatorii au obligația să folosească substanțele și preparatele chimice periculoase restricționate la

utilizare numai cu respectarea condițiilor de restricționare stabilite de actele normative specifice.

Art. 21. — Importatorii și exportatorii de substanțe și preparate chimice periculoase al căror import/export este controlat prin procedura PIC sunt obligați să efectueze importul/exportul numai pe bază de notificare, conform acestei proceduri.

Art. 22. — (1) Producătorii, distribuitorii, utilizatorii, importatorii și exportatorii au obligația să permită personalului împuternicit conform prezentei legi să efectueze inspekții asupra modului în care aplică și respectă reglementările privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase.

(2) Producătorii, distribuitorii, utilizatorii, importatorii și exportatorii au obligația de a furniza inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia își desfășoară activitatea, înainte de începerea acesteia, lista cu substanțele și preparatele chimice periculoase pe care le vor deține și care pot pune în pericol sănătatea angajaților în mediul de muncă.

Art. 23. — Activitatea de inspekție pentru respectarea prevederilor legale privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase se face de către personalul împuternicit din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, al Ministerului Sănătății, al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și al Agenției Naționale pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase, inclusiv de personalul împuternicit din cadrul structurilor teritoriale ale acestora.

Art. 24. — Modul în care se realizează activitatea de inspekție la nivel teritorial și prezentarea rezultatelor inspekțiilor se stabilesc prin ordin comun al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului, al ministrului sănătății, al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului economiei și comerțului.

Art. 25. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte ale persoanelor fizice sau juridice care desfășoară activități în domeniul substanțelor și preparatelor chimice periculoase:

a) furnizarea de către producători, importatori, distribuitori și utilizatori a unor date nereale sau incomplete despre substanțele și preparatele chimice periculoase care sunt avute în vedere pentru evaluarea riscului pe care acestea îl reprezintă pentru sănătatea populației și pentru mediu sau a căror introducere pe piață ori utilizare este interzisă sau restricționată;

b) netransmiterea sau transmiterea cu întârziere de către producători, distribuitori și utilizatori a datelor necesare pentru evaluarea riscului pe care substanțele și preparatele chimice periculoase îl reprezintă pentru sănătatea populației și pentru mediu;

c) introducerea pe piață și utilizarea unor substanțe și preparate chimice periculoase fără respectarea condițiilor de restricționare.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) pentru persoanele fizice, cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei;

b) pentru persoanele juridice, cu amendă de la 200.000.000 lei la 600.000.000 lei.

Art. 26. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la art. 25 se fac de către personalul împuternicit din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, prin inspectoratele pentru protecția mediului, precum și din cadrul Ministerului Sănătății și al structurilor sale teritoriale, din cadrul Ministerului Muncii,

Solidarității Sociale și Familiei, prin Inspekția Muncii și inspectoratele teritoriale de muncă, din cadrul Agenției Naționale pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase și de către ofițerii de poliție.

(2) Contravențiilor prevăzute la art. 25 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 25 august 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 2 septembrie 2003.
Nr. 360.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 1 septembrie 2003.
Nr. 529.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru acordarea gradului de general de brigadă unui colonel din Ministerul Apărării Naționale

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 lit. f) pct. 28 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 108 din 28 august 2003,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 15 august 2003, domnului colonel Constantin Vasile Adam i se acordă gradul de general de brigadă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 29 august 2003.
Nr. 525.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 277**

din 1 iulie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, modificată și completată prin mai multe acte normative, precum și, în mod special, a dispozițiilor art. 14 teza întâi și ale art. 15 din ordonanță

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, modificată și completată prin mai multe acte normative, precum și, în mod special, a dispozițiilor art. 14 teza întâi și ale art. 15 din ordonanță, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nippon Group Product” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.593/2002 al Judecătoriei Urziceni.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, arătând că dispozițiile legale criticate nu sunt discriminatorii. Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 21 și 24 din Constituție, se arată că, în realitate, comercianții pot contesta în justiție procesul-verbal de constatare a contravenției, având posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 octombrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.593/2002, **Judecătoria Urziceni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 21/1992, aprobată și modificată prin Legea nr. 11/1994, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 58/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 37/2002, cu trimitere specială la art. 14 teza întâi și art. 15**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nippon Group Product” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile ordonanței, în

ansamblul lor, încalcă libertatea comerțului, „ignorând calitatea consumatorului de parte activă a raportului comercial și reducându-l astfel la rolul de simplu spectator la războiul dintre stat și comerciant”. De asemenea, se consideră că reglementarea dată prin ordonanța criticată „excede cadrului constituțional, rolul statului fiind, conform art. 134 alin. (2) lit. b), «protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară»”, iar în opinia autorului excepției, „nici unul din aceste interese nu se regăsește în ordonanța criticată și nici vreun altul la care Constituția să facă referire directă”.

Cu privire specială la dispozițiile art. 14 teza întâi din ordonanța criticată, autorul excepției susține că se încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (2) și ale art. 24 alin. (1), întrucât la simpla „cerere” a consumatorului se naște în sarcina comerciantului obligația de „a înlocui” sau de „a restitui”, fără ca acesta să poată recurge la judecata unei instanțe.

Referitor la dispozițiile art. 15 din ordonanță, se susține că sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (2), în sensul că se îngreudește dreptul comerciantului de acces liber la justiție, precum și ale art. 134 alin. (1), întrucât sunt înlăturate posibilitățile de stabilire a unei „înțelegeri între părți, specifice economiei de piață”. În același timp, autorul excepției apreciază că prin dispozițiile art. 15 alin. 4 din ordonanță se încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) și ale art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, comerciantul fiind discriminat, iar posibilitățile sale de a se apăra și a aduce dovezi împotriva constatărilor procesului-verbal de contravenție fiind limitate.

Judecătoria Urziceni apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul susține că excepția este neîntemeiată, întrucât comerciantul are posibilitatea să se adreseze justiției cu plângere împotriva procesului-verbal de contravenție și să-și facă apărărilor pe care le consideră necesare.

De asemenea, în legătură cu susținerea că sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 134, se arată că acestea

nu obligă statul să protejeze „comercianții de răspunderea pe care o au atunci când introduc pe piață produse necorespunzătoare calitativ, care pun în pericol viața, sănătatea sau interesele economice ale consumatorilor“.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere se arată că „textele criticate nu instituie privilegii sau discriminări între cetățeni, în calitate de consumatori, și agenții economici“. Pe de altă parte, se susține că ordonanța vizează protecția consumatorului, astfel că este justificat un tratament juridic diferit al consumatorilor care nu sunt în aceeași situație cu comerciantul.

Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 și 24 din Constituție, se arată că, în realitate, comercianții pot contesta în justiție procesul-verbal de constatare a contravenției, ceea ce autorul excepției a și făcut prin plângerea pe care a adresat-o instanței.

De asemenea, Avocatul Poporului arată că, potrivit prevederilor ordonanței, comerciantul are posibilitatea să refuze pretențiile consumatorului, situație în care acesta se poate adresa instanței, în fața căreia fiecare parte își poate formula apărările pe care le consideră necesare.

În ceea ce privește susținerea că dispozițiile ordonanței încalcă prevederile art. 134 alin. (1) și (2) din Constituție, Avocatul Poporului arată că textul criticat asigură condițiile necesare pentru comercializarea de produse și prestarea de servicii, precum și de eliminare a unor practici comerciale abuzive, ceea ce corespunde obligației statului privind „crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 21 din 21 august 1992 privind protecția consumatorilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 11 din 7 martie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 14 martie 1994, ordonanță republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 23 martie 1994, ulterior modificată și completată prin mai multe acte normative, și, în special, dispozițiile art. 14 teza întâi și ale art. 15 din ordonanță.

Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 are ca obiect reglementarea măsurilor menite să asigure protecția consumatorilor în raporturile lor cu agenții economici împotriva riscului de a achiziționa un produs sau de a li se presta un serviciu care ar putea să le prejudicieze viața, sănătatea sau

securitatea ori să le afecteze drepturile și interesele economice legitime, precum și de a avea acces la piețe, care să le asigure o gamă variată de produse și servicii de calitate, stabilind, corelativ, obligațiile agenților economici — producători, comercianți și prestatori de servicii.

Dispozițiile art. 14 teza întâi și ale art. 15 din ordonanță, în special vizate, au următorul cuprins:

— Art. 14 teza întâi: „În cazul produselor la care timpul de nefuncționare din cauza deficiențelor apărute în cadrul termenului de garanție depășește 10% din acest termen, precum și în cazul produselor alimentare, farmaceutice sau cosmetice care prezintă abateri față de caracteristicile calitative prescrise, vânzătorul este obligat, la cererea consumatorului, să le încuiască sau să restituie contravaloarea acestora [...]“;

— Art. 15: „Restituirea contravalorii sau înlocuirea produsului achiziționat ori a serviciului prestat se face imediat după constatarea imposibilității folosirii acestuia, dacă această situație nu este imputabilă consumatorului.

Restituirea contravalorii produsului sau serviciului se face la valoarea actualizată a acestuia, calculată în funcție de indicele de inflație comunicat de Institutul Național de Statistică. Valoarea actualizată astfel calculată nu va putea fi mai mică decât contravaloarea produsului sau serviciului pe care agentul economic obligat la restituire o percepe pentru produse sau servicii de același fel, în momentul restituirii.

Agentul economic are aceleași obligații pentru produsul sau serviciul înlocuit ca și pentru produsul sau serviciul vândut inițial.

Persoanele împuternicite conform art. 49 să constate contravenția și să aplice sancțiunea prevăzută de prezenta ordonanță vor stabili o dată cu sancțiunea și măsuri de remediere, înlocuire a produsului ori a serviciului, precum și restituirea contravalorii acestuia, după caz.“

Critica de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 21/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și, în mod special, a dispozițiilor art. 14 teza întâi și ale art. 15 din aceeași ordonanță, specificate de autorul excepției, se bazează pe susținerea că ar fi încălcate dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, precum și ale art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b) privind economia, texte care au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1) și (2): „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.
(2) Nimeni nu este mai presus de lege.“;

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.“;

— Art. 24 alin. (1): „Dreptul la apărare este garantat.“;

— Art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b): „(1) Economia României este economie de piață.

(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;

b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară.“;

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Drepturile cetățenilor care au calitatea de consumatori și obligațiile corelative ale agenților economici, prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 21/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au caracter de protecție împotriva unor practici abuzive și nicidecum discriminatoriu, cum susține autorul excepției, acestea fiind adecvate poziției specifice a consumatorilor în raporturile cu producătorii și comercianții care beneficiază de plata prețului pentru produsul vândut. De altfel, în condițiile în care, în mod evident, situațiile în care se află consumatorii și partenerii lor — producători, comercianți și prestatori de servicii — sunt diferite, este firesc ca tratamentul juridic aplicabil să fie diferit, aceasta justificându-se în mod rațional și obiectiv.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției că este încălcat liberul acces la justiție, precum și dreptul la apărare, Curtea reține că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 21/1992, inclusiv cele menționate special — art. 14 teza întâi și art. 15 —, nu cuprind asemenea restricții.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, modificată și completată prin mai multe acte normative, precum și, în mod special, a dispozițiilor art. 14 teza întâi și ale art. 15 din ordonanță, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nippon Group Product” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.593/2002 al Judecătoriei Urziceni.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iulie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro